

Artikuláris gyülekezetek találkozója

Négy, a nyugati határhoz közeli gyülekezetet, Nemescsót, Nemeskért, Vadosfát és Celldömölköt különös szál fűzi össze: az 1681-es soproni országgyűlés megyénként két-két településen engedélyezte az evangélikusoknak, hogy ott istentiszteletet tartsanak- ezeket hívjuk artikuláris gyülekezeteknek. Mintegy száz évig messze falvakból is ide jártak az evangélikusok vasárnaponként. Ebben a felsorolásban szerepelt a fenti négy gyülekezet is.

A reformáció 500 éves évfordulója kapcsán a nemescsói gyülekezet lelkésze, Kalinczák Balázs álmodott meg olyan programsorozatot, amelyben a négy gyülekezet meglátogatja egymást, együtt hallgatja Isten Igéjét és megismerik egymást.

Az álmodot sikerült valósággá tenni: a **„Hidak a reformáció évszázadai fölött”** című sorozat az első találkozója történt meg most Virágvasárnap a nemeskéri templomban. A kicsiny gyülekezet nagy örömmel várta a mintegy 150 fős vendégsereget. A délelőtti úrvacsorás istentiszteleten a celldömölki gyülekezet lelkésze, Rác Dénes szolgált igehirdetéssel, de mind a négy gyülekezet lelkésze részt vett a liturgiában. Istentisztelet után a gyülekezetek lelkészei szóltak pár szót, elhangzottak a hirdetések, majd a nemeskéri gyülekezet helyettes lelkésze, Hegedűs Attila mutatta be néhány mondatban a gyülekezet múltját, különleges templomát, illetve jelenét és álmait.

A délelőtti programot ebéd követte a Faluházban, itt volt idő beszélgetni, ismerkedni, kissé felmelegedni- hiszen a templom ilyenkor még jóval hűvösebb, mint a kinti levegő. Fél kettőkor kezdődött a délutáni program: a falu énekkara énekelt pár ének- ez az énekkar az ökumené szép helyi példája: mind evangélikus, mind katolikus asszonyok vannak benne, és régi hagyomány, hogy például Szenteste mindkét templomban énekelnek. Nagy öröm, volt, hogy lelkesen vállalták a fellépést ezen az alkalmon is, hiszen az artikuláris korszakra való emlékezés lényege nem a sérelmek felhánytorgatása, hanem a hálaadás.

A nap zárópontja a kórus éneke után a MEVISZ Bárka csoport passiójátéka volt, egészséges és kerekesszékes fiatalok előadásában. Valóban lélegzet-elállító, ahogyan a kerekesszékesek az egészséges fiatalok segítségével legyőzik a testi, beszédbeli akadályokat, hogy eljuttassák, miként él meg Jézus utolsó földi napjainak és feltámadásának történetét. A gyülekezet, ahol tudott, velük énekelt, és többen a könnyekig megindultak a passiótörténet egyik-másik pontjánál.

Meghatottan és hálásan búcsúztunk el egymástól. Éreztük, hogy ez jó kezdet volt: már ismerősökként tudunk találkozni legközelebb szeptember utolsó vasárnapján Mihácsi Lajos lelkész meghívására a vadosfai templomban.

Hegedűs Attila